

ikke være andet, end at der maa være Uro og Misfornøjelse til Stede hos Vælgerne. Vi staa nu saaledes, at Regeringen har 3 Rigsdagssamlinger bag sig, vi behøve nu ikke længere at dømme Regeringen fra løse Antagelser, løse Formodninger, Beskyldninger eller Ønsker eller Haab, som man har næret overfor denne Regering, nej, man kan holde sig til selve Kendsgerningerne. Ud fra de 3 Aars Rigsdagsarbejde er man i Stand til at fælde sin Dom over denne Regering. Jeg tror, at hvis Stillingen var saaledes, at der i Øjeblikket skulde udskrives et nyt Valg til Folketinget, vilde Regeringen og dens Parti sikkert komme meget uheldigt fra et saadant Valg. Jeg føler mig overbevist om, at Vælgerne for en stor Del vilde vende sig bort fra Regeringens Tilhængere. Vi have jo i sidste Sommer haft et Suppleringsvalg. (Afbrydelse) . . . jo, det kan ikke nægtes, at vi sidste Sommer have haft et Valg i Roskilde, og det er netop gaaet i den Retning, jeg antydede her, at det har vist sig, at Vælgerne vende sig bort fra Regeringen, at de ikke i saa stort Antal som tidligere stemte for Regeringens Kandidater. Roskildekredsen indehavdes tidligere af en Venstremand, og han var valgt med en Majoritet af 500 Stemmer, men den Venstremand, som nu er valgt, har kun en Majoritet paa 115 Stemmer. Jeg synes, at det er et tydeligt Fingerpeg om, hvorledes Stillingen er nede i Roskildekredsen. Og man kan sikkert ikke med nogen som helst Ret paastaa, at Roskildekredsen skulde danne en Undtagelse fra det øvrige Land. Jeg tror, at saaledes som Stillingen har givet sig til Kende i Roskildekredsen, vil den give sig til Kende rundt om i Landets Valgkredse. Det er min Overbevisning, at skulde et Valg i Øjeblikket udskrives, vilde Socialdemokratiets Stemmetal ligesom i Roskildekredsen gaa meget stærkt frem, og Regeringspartiets Stemmetal gaa ned, og sikkert ikke ganske faa af Regeringens Kandidater vilde ikke mere komme ind i denne Sal.

Der er særlig to Spørgsmaal, som have foruroliget Vælgerne. Det ene Spørgsmaal er Skattelovene. Overfor dem har der været megen Misfornøjelse, ja man kan næsten sige, at der mange Steder i Landet har staaet et ligefremt Skatteoprør, der har rejst sig højlydte Klager netop over disse Skattelove, nu da de ere blevne gennemførte. Vi Socialdemokrater have intet Ansvar for disse Skattelove, vi have stemt imod dem, have advaret imod dem, vi have sagt, at de Herrer her inde af Fler-

tallet skulde ikke vedtage disse Love, de vilde vække megen Misfornøjelse, naar de førtes ud i Livet. Men de Herrer have stemt vore Ændringer ned og have vedtaget Lovene trods vore Stemmer, saa at vi staa ansvarsfri overfor disse Love. Det er Flertallet og Regeringen, som maa bære Ansvaret for dem. Naar vi fremsatte vor Kritik under Forhandlingerne her i Salen om disse Love, svarede man os gerne, at det var ondsindet Tale fra vor Side, Folk skulde ikke tro, hvad vi sagde, nej, man skulde blot vente, til disse Love virkelig bleve førte ud i Livet, saa skulde det vise sig, at man vilde blive glad for dem, blive tilfreds med dem, og man skulde ikke høre efter den Kritik, vi fremsatte, for, sagde man, det var kun ondsindet Tale. Nu har det vist sig, at vor Kritik til Punkt og Prikke er slaaet til, det er gaaet akkurat, som vi have sagt. Virkningen af disse Skattelove, da de bleve førte ud i Livet, har været lige det stik modsatte af, hvad de Herrer spaaede. De have vist ikke noget Sted vakt Glæde og Tilfredshed, i al Almindelighed have de vakt det modsatte, og den Kritik, som er fremsat imod de Herrer, som have stemt for disse Love, er i højeste Grad berettiget.

Jeg har i den forløbne Sommer deltaget i en Række Møder rundt omkring i Landet, og jeg har fra Befolkningens Side hørt Klager og Anker fremsatte imod disse Skattelove, Klager og Anker, som jeg ikke kan andet end give fuldstændig Ret. Jeg skal nævne et Par Eksempler paa, hvad der saaledes er blevet fremført ude paa Møder overfor mig. I en Landkommune i Ringstedkredsen stod en Vælger frem og udtalte omtrent følgende: I den Kommune, hvortil jeg hører, have de 30 største Ejendomsbesiddere faaet en samlet Skattenedsættelse af 400 Kr., hvoraf igen den største Ejendomsbesidder for sin Part har taget det ene Hundrede. Disse 400 Kr.s Nedsættelse for de 30 største Ejendomsbesiddere er fordelt ud over Smaafolk her i Sognet saaledes, at Husmænd, Landhaandværkere, Landarbejdere og de mindre Gaardmænd have gennemgaaende faaet Paalæg. Og det blev nævnt for mig, hvori disse Paalæg bestode, og de vare i mange Tilfælde ret betydelige. Jeg siger, at Befolkningen ude i en saadan Landkommune kan selvfølgelig ikke forstaa den Retfærdighed, som ligger i Skattelove som disse, der lette Byrderne for de bedrestillede, for de rige Folk, de store Ejendomsbesiddere, og lægge forøgede Byrder over paa Smaafolk i Landet. Jeg skal